

Evangeliumi hírnök Székel menenger

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

ÜNNEP... ALKALOM

MINDEN nagy ünnep: ritka alkalom, friss virágcsokor régi asztalon, új illat, új szín: sárga, piros, kék; rég látott rajzok, rég hallott mesék.

Magyar karácsony: jászol, Bethlehem, derűs szép béke, szentelt sziveken. Emlékszel? — égi ablak nyílt ki rád, felnéztél s rád hullt sok csillag-virág.

Hópelyhek szálltak... pattogott a tűz; cseng, ... angyalok, ... kis Jézus s a Szűz; roskadt fenyőág... meghatott család; boldog gyermekarc... könnyező anyák.

E régi ünnep fénye messze jár; elszállt, mint sebzett, üldözött madár, mert szíved mélyén nem maradhatott: önzés, csuf rontás, bűnök laknak ott,

bosszu, indulat, lusta kapzsiság! Derék magyar! jaj, nem ismerni rád... Minek már néked ünnep, gyertyafény, újszülött Gyermekek, most kigyult remény?

Megérdemelt szörnyű sorsodat: buktál, bűnhódtél, vétkeztél sokat s nézd, az arcodra barázdákat és gond, éhség, hideg, megpróbáltatás...

E számkivetés is csak alkalom, kemény buzából lisztőrlő malom; hidd, hogy fájdalmas könnyedért kegy és leszel új, jó mag, friss puha kenyér.

Légy újra gyermek! Irj kis levelet: kérd el Istentől gyermekszívedet. Jó légy, tudj hinni, szeretni nagyon s ne vétkezz többé!

Ünnep: alkalom!

Pantó Béla

AHOL ketten esznek, jut ott csont a harmadiknak is.

CIGÁNY ott a gazda, ahol befelé füstöl a kémény.

A HARAGNAK— olyan a nyelve, mint a haragnak;— áthallatszik a szomszéd faluba is!

JÉZUS A JÁSZOLBAN

Írta: ERDÉLYI SZÉKELY

"Ez pedig néktek a jele: Találtok egy kis gyermeket bépólálva feküdni a jászolban." Luk. 2:12.

MENNÉL jobban látjuk hitszeminkkel s megértjük a karácsonyi csodálatos eseményt, Istennek ajándéka annál drágább, örömünk teljesebb s lelkünk mennyei kincsekben gazdagabb lesz. Azért elmélkedéssel szeretnék az első karácsony menynei esti fényéből néhány sugarat vetíteni arra a jászolra, amelyben az Istennek Egyetlen, Egyszülött Fia megszületett.

Az egyház-atyák— mind alátámasztják azt az igazságot, hogy maga az istálló nem egy fundamentumra épített alkotmány volt, hanem hegyoldalba mélyesztett barlang. Mint olyan, a benne levő állatok testének melege, még a hűvös téli éjszakában is eléggé felhevítette a levegőt, ami azonban annál szelölözetlenebb és bizonyára elég bűzös is volt az állatok tisztatlansága miatt. Sötét, piszkos, dohos volt; nem volt abban tiszta semmi sem.

Az istállóban levő jászol képezte az állatok kiszabott eledelének a helyét. Ugyanis: a nyári, mindenféle vadvirágoktól illatos mezőt lekaszálták, az a verőfényes, meleg napon megszáradt s onnan széna minőségben, ökrösszekéren behordták és az istálló fölött szépen elhelyezték, — hogy az etetésnél mindenkor kéznél legyen.

A jászolba helyezett széna jó téli eledelnek bizonyult a jószág számára, melyet valamikor szalmával is keverték, hogy a jószág ne egyen olyan mohón belőle s ne hizzon na-

gyon el. A szénának szárított minőségben is nagyon jó és kívánatos illata van, melyet az istállóban nem lehet érezni. Künn, a csürben, balzsamos illata elbájolólag és csábítólag hat minden emberre.

Ilyen környezetben született meg a világ Megváltója, Jézus Krisztus.

Jézusnak nem is volt más lehetősége, mint istállóban születni meg. Hiszen az egész világ nem egyéb, — mint egy hatalmas istálló. Isten és ember legősibb ellensége, a Sátán, emberi eszközök alkalmazásával — szemétdombbá, istállóvá alakította át a világot. Amit az emberek élvezetnek, gyönyörnek neveznek, tulajdonképpen nem egyéb, mint az ördögnek piszka.

Azonban mégis a jászol életet képvisel. Az életet fenntartó anyagnak a helye. Valaki gondjába van helyezni, miszerint az abba tett áldást szép sorrendben, nap-nap után, évről-évre elhelyezze. Ugy a mindenható Isten az emberiség lelkét megmentő és fenntartó áldást, az "Életnek kenyerét" szintén a jászolban helyezte el.

Az állatok a jászolhoz vannak kötve. Ha gazdájuktól nem kapják meg naponta a szükséges eledelt, elpusztulnak. Éppen úgy, mi testileg, lelkiileg az isteni gondviselésre vagyunk utalva. Ha Isten csak egy nap nem adná az élethez szükséges levegőt, az egész világ egy nagy temető lenne.

Némelyeknek talán a hasonlat — nem nagyon imponál. Mondhatnák:

mi nem vagyunk állatok, hogy a jászolból táplálkozzunk. Nem dicsértünkre van, de igen sokszor még annyi értékkel sem birunk, mint az oktan állat. Nem-e úgy van napjainkban is, mint Ésaías próféta korában, mikor Isten így nyilatkozott: "Halljátok meg Egek és vedd füledbe föld, mert az Ur szól: Fiakat nevelék és azokat nagy méltóságra emelém; ők pedig éntőlem elszakadának. Az ökör esméri az ő urát és a számár az ő urának jászlát; az Izrael pedig nem esméri az ő Urát, az én népem nem veszi eszébe magát." (Ésa. 1:1-2.) Tehát ismerete és háladatosság tekintetében az embervilág általában nem áll ott, ahol az állat-világ van.

A jászol Isten ősi tervének az alacsony végletét képviseli. A mennyei dicsőségéből, fényes trónjáról leszállott Jézus Krisztus, hogy emberré legyen. Megalázta magát a földnek poráig, a bethlehem jászolig, hogy a föld népének Megváltója lehessen. Emberi elmének nehéz megérteni, mégnehezebb felfogni ezen isteni csodát, de mégis tény és valóság.

A pásztorokat az angyal Jézusnak jászlához küldi, hadd lássák Isten igéretének beteljesülését. Várakozásuk, reményük nem volt hiábavaló. Ott van kit még a Paradicsomban, a büneset után a teremő Isten, az első emberpárnak megígért. "Az aszszonynak magva fogja megtörni a kigyónak fejét." Ő az a gyermek, "Kinek vállán lészen Fejedelemség, Kinek nevét nevezik Csudálatosnak, Tanácsosnak; erős, hatalmas Istennek, örökkévalóság Atyjának, békeség Fejedelmének." A királyok Királya és az uraknak Ura alázta meg magát az Istentől elesett bünös viláért, hogy rajta segíthessen.

Ott testesült meg az isteni csodálatos szeretet a jászolban. Az bámulatos jele annak, hogy Isten az embert gyarlóságáért, büneiért nem dobja el; ad neki még egy másik alkalmat.

A szivbemarkoló kérdés ma ez: A föld népe kihasználja-e saját javára, örök jövőjének elkészítésére ezt az alkalmat? Nagyon kevesen! Vajjon miért? Mert a világnak Iste-

ne (élvezet, anyag) megvakította, elméjüket elfordította most is, mint a multban, hogy Istennek jóakarátát ne legyenek képesek megérteni.

A jászol jelképezi legalacsonyabb sorsu rétegét az emberi társadalomnak. A kevésbbé iskolázottak is megközelíthetik értelmükkel, felfogásukkal. Közöttük, élethivatásuk közepében, mindennapos teendőikhez közel jött a mennynek és földnek Királya.

A bölcseknek égjelt adott s ez vezette őket Krisztushoz. Azért az emberiség minden osztálya menthetetlen lesz egykor ama nagy Biró előtt. Isten jelt adott Jézus születésénél mindenkinek. Nem lehet senkinek kifogása: — nem hallottam, nem értettem, nem birtam felfogni, stb.

Milyen lesz ez évben a Karácsony. Olyan, amilyenre előkészülünk. Megtéréssem előtt karácsony csak eszemiszom, dinom-dánom, nem dolgozom, többet alszom napja volt. Egy egész hetes karácsony ünneplésből sem vettem annyi áldást, mint ma egy nap. Akkor a testi élvezetekre tettem bizonyos előkészületeket, most pedig az én lelkemnek szükségletét keresem. Megértem az Írást, amely így szól: "A test nem használ semmit, a lélek az, ami megelevenít." Azért, ha a nemzetek között ma nincsen béke, törekedjünk arra, hogy a szivünkben legyen a krisztusi béke állandóan. Ugy megértjük a világnak legnagyobb csodáját, — Jézus Krisztus földre jövetelét.

Evangeliumi Hirnök

Te hűséges szolgál,
Negyvenkét év óta
Nem fáradtál el,
Menni a hirrel.

Vitted, hová küldtek,
Gazdagnak, szegénynek;
Istennek szavát,
A szent Bibliát.

Örömteljes szavad,
Hívónek erőt ad,
Óh ne csüggedj el,
Még a hirt vidd el.

Még mindig emberek,
Istenhez megtérnek,
Érdemes menni —
Istent szolgálni.

P. G.

JÉZUS KRISZTUS JÓ VITÉZE

II. Tim. 2:3.

Írta és felolvasta Rev. PETRE Gábor, a november 15-én tartott prédikatori konferencián, Youngstownban.

A LEVELET, melyben előadásom alapigéje találtatik, egy idős, tapasztalt prédikátor, Pál apostol írta fiatal lelkimunkás társának, Timótheusnak. A gondolatot, noha Istennek Szent Lelke szülte elméjében, mégis az akkor folyamatban levő háborus körülmények nyújtották. Több ifju áldozta életét fel önkéntesen, a haza oltárán eredménytelenül. Azonban Jézus követésében, Isten országa építésében ezzel szemben, — minden harc hevében helyes magatartással, áldozatkészséggel lehetett gyönyörű sikereket elérni.

E levelet Pál apostol római fogóságából írta, miután már másodszor állítatott Néró vérszomjas római császár elé kihallgatásra. Szívének mélyéből előtört a fájdalom azért is, hogy megöregedett, az alkalom tőle elvétetett, már többé nem prédikálhatja Jézus Krisztusnak Evangéliumát.

Ő szerette volna lelki fiát, Timótheust, ki ekkor már az efézusi gyülekezetnek volt lelkimunkása, — ott látni az Isten munkájában, ahol ő abbahagyta. Nem kívánt semmivel sem többet tőle, mint amire példát szolgáltatott. A Nagy apostol felvette a harcot Krisztusért a görög filozófusokkal, zsidó farizeusokkal, bírákkal, vallásos és istentelen ellenségeivel, sőt az akkori világ leghatalmasabb földi fejedelmével, Néró császárral is. A mi ítéletünk szerint, korának legjobb és legnagyobb győzelmeknek volt lelkihadvezére. Ezt mondja még ma is sokkal hangsúlyosabban, mint Timótheusnak mondotta: "Te azért a munkának terhére hordozzad, mint a Jézus Krisztus jó vitéze."

I. A Vitéz. — Ez alatt a kötelező szolgálatnak a legmagasabb fokát értjük. Sokkal több ez, mint közönséges, engedelmes jó katonának lenni. Sok jó katonája volt már eddig, van és lesz ezután is minden országnak, kikre nem illik a jó vitéz jelző.

Igen, értjük a kifejezés alatt azokat, kiket egy komoly vizsga által a többségből kiválasztottak az ország nevében s egyenruhába öltöztettek és kiképeztek a háború minden taktikájára. Azonban sem az egyenruha, sem a kiképzés még nem jogosít fel senkit — a „jó vitéz” szó vagy név használatára. Ehez még egyéb is szükséges. Hogy valaki jó vitéz legyen, ahoz szabály és utasítás szerinti önfeláldozó cselekedetet kell véghezvinni. Olyat, mely a mások szempontjából is elismerést és kitüntetést érdemel.

Például: Az első világháborúban történt, mikor egy magyar ezredes a győzelmes hadsereghez jött ezen szavakkal: „Én ma valakit nagyon ki akarok tüntetni.” A csapatban mindenki felfigyelt, vajjon ki lesz azon egyén? A legények ismertek néhány hőst, kik bámulatos bátorsággal harcoltak ugyanarra, hogy amikor visszavonulót parancsoltak, még azután is lövöldözték az ellenséget. Mindegyik ezeknek egyikére gondolt s mondták is névszerint: ez meg ez érdemi meg az elismerés nagydíját. A hadvezér az ajánlatokra ezt mondtotta: „Én a saját szememmel láttam, messzelátóval, távolról, hogy ki volt az igazi hős. Igen, az aki elszántan, élete kockáztatásával harcolt, de midőn elhangzott a parancs: Visszavonulni! — azonnal engedelmessé vált. Ez volt az igazi hős.” Természetesen, az lett kitüntetve.

Midőn Pál apostol így nyilatkozik: „Nem mind koronáztatik meg, aki harcol,” arra gondolunk: Nem mind nyeri el az életnek koronáját, aki be lett sorozva Krisztus hadseregébe s felvette a szent keresztséget, vagyis az egyenruhát és kiképzést nyert a csatára. Ehez a mi királyunk Jézus Krisztus, életfogytig tartó harcot és a harcban hűséget kíván.

II. A harcmező. — Mondhatjuk, az egész világ egy nagy csatamező, amelyen Krisztus követőinek heves harcot kell vívniuk. Mégis a harctér széteszlik különböző csatamezőkre. Pál apostol a leghevesebb harcot vívta állandóan önmagával. A két hatalmas elem u. m. a test és léleknek indulata őbenne ádáz harcot vi-

vott s ezen harcban a lélek, indulatával, fölénybe került a testi indulatokkal szemben. Ha ő nem arat az első harcmezőn diadalt, nem lett volna „jó vitéz,” bátor hős; biztosan a többi csatát is elveszítette volna. Ezért mondtotta Luther Márton, mikor készült a vormsi kihallgatásra: „Jobban félek én az én saját szívemtől, mint az ördögnek minden külső ellenségétől.”

Az ellenségnek egy másik táborra, a hamis atyafiak. Ezek beszinlelik magukat Isten népe közé, beállnak katonának, Isten országának minden lelkikincsét élvezik külsőleg, de szívéből hiányzik az alapos, őszinte megtérés. Nem meggyőződésből, hanem inkább valamilyen önérdekből jöttek be Krisztus hadseregébe vagy, ha komoly volt is elgondolásuk, de nem volt elég kitartásuk az igazság mellett s így belsőleg ellenségévé lettek Krisztus keresztségének. Ilyenek voltak, vannak és lesznek a világ végéig.

Milyen szívfájdalommal panaszkodik Pál Timótheusnak az előző rész 15 versétől: „Tudod azt, hogy engem megvetettek mindazok, akik Ázsiá-

MEGVOLT A Prédikátor-konferencia

NOVEMBER 14-15-ÉN, Campbell, Ohio-ban megtartottuk az AMBSZ keretébe tartozó prédikátorok rendezés, évi konferenciáját. — Tizenhat prédikátor testvér volt jelen és sajnáltuk azokat, akik betegség, távolság vagy egyéb okok miatt, nem vehettek részt. Vártuk a jegyző tv. jelentését, de még nem érkezett meg. Hisszük azonban, hogy a következő számunkban hozhatjuk a hivatalos beszámolót a gyülelésről.

Ez alkalommal csupán azt említjük meg, hogy a Délamerikába küldendő misszionáriusunkat, hamarosan utnak indíthatjuk. Az a remény, hogy újév körül elkészülhet Rev. Molnár Antal tv. k. családjával s az ünnepek után hajóra szállhatnak.

Elutazásuk előtt a közelebbre eső gyülekezeteket meglátogatja Molnár tv., hogy megismerkedjék Szövetségünk népével s népünk is megismerje őt.

ban vagynak; kik közül való Figelus és Hermógénes.” Stb. stb. Imádkozott érettük, hogy az Ur legyen irgalmas, kegyelmes az ilyeneknek. A zsidóból lett keresztyénnel is nagyon sokat harcolt. Ezen harcból is győztesen került ki, mert megtalálta a siker kulcsát; a krisztusi lelket és indulatot. Nem csapdosott, nem vagdosta hiába a levegőt, hanem szeretetnek lelkével igyekezett ezen ellenségeinek szívéhez férkőzni s őket öntudatra ébreszteni. A próbálkozás mellett nem táplált haragot a szívében vagy bosszuállási indulatot, inkább komolyan imádkozott lelküknek üdvösségéért.

A nagy Apostol előtt nem volt az mérvadó, hogy mennyire sértették meg a hamis atyafiak ártatlanul, — mégis lelkük megmentésére törekedett. Ugy, mint az első vértanu, István mikor középkorban zudítottak rá ellenségei, fájdalmas állapotában nem magán sajnálkozott, inkább a Mestere, Jézus Krisztus szavaival, így imádkozott: „Bocsáss meg nekik Atyám, mert nem tudják, mit cselekszenek.” Az ilyen indulat, magatartás és ebből fakadó harc, biztosan győzelemmel végződik e földön s ott pedig méltóvá tesz Jézus Királyunknak legnagyobb kitüntetésére, mint igazi hőst vagy jó vitézt.

A másik csatátér e világnak minden bűne. Ne értsük félre feladatunkat. Mi nem a bűnös ember-világgal szemben harcolunk, hanem az embereknek bűnös cselekedeteivel szemben. Itt aztán a harcmező óriási. Az ellenség megszámlálhatatlan. Sokan ennek láttára félrehúzódnak féltelmes szívvel. Ugy gondolkoznak, mint az a vadász, aki felé egy hatalmas vadkan vette útját. Távolról szemlélve, vadásztársai, — biztosra vették a rendkívüli zsákmányt, de nagy meglepetésükre és bosszankodásukra azt is látták, hogy a vad elmegy vadásztársuk mellett anélkül, hogy rálőtt volna.

Mikor társai felelősségre vonták mulasztásáért, ezen szavakkal védekezett: „Az én puskám nem volt vadkan vadászatra elkészítve.”

A valóság mégis az volt, — hogy megijedt a vadtól s nem mert rálőni.

Sokan elrejtik magukat az embe-

(Folytatás az 5-ik oldalon.)

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Felelős szerkesztő—Editor in Chief
Rev. BALLA György
225 E. 80 St. — New York 28., N. Y.

Társszerkesztő — Assistant Editor:
Rev. PETRE Gábor
3508 Chatham Ave., Cleveland 13., O.

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$2.50 per year

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre külded:

REV. JOHN A. PETRUSAN
357 Alpine St. — Perth Amboy, N. J

A SZERKESZTŐ ROVATA

ADVENT.

Közelg a Karácsony! Beléptünk az adventi időszakba. Advent Krisztus-várást, Karácsony előtti időszakot jelent. Miként várja a világ Karácsonyt s miként fogadja majd annak megjöttét? Sajnos, pogány módon. Az üzleti világban nagyban folyik a készüldés, hogy mennél nagyobb profitot csináljanak minden vonalon. A játékszerek, az ajándéknak való kereskedelmi cikkek halmazai alatt roskadoznak az üzletekben az asztalok, polcok és kirakatok. Minden ügyes üzletember azon igyekszik, hogy neki mennél nagyobb szelet jusson a haszonból, a forgalomból. Még a munkások is szívesen tulóráznak, hogy nekik is mennél kövérebb legyen a "peda-boríték." Minden vonalon azt látjuk, hogy megelégnült az élet, a forgalom... minden vonalon, csak a lelki vonalon nem.

Nincs nekünk kifogásunk az üzleti világ törekvései ellen, csak az ellen tiltakozunk, hogy miért kell annyira kihasználni egy szent ünnepet, egy isteni eseményt, egy lelki ügyet, hogy az teljesen kiszorítja az emberek gondolatvilágából a Karácsony igazi jelentőségét. Nincs nekünk kifogásunk az ajándékosztás és az ajándékvárás ellen, csak azt kifogásoljuk, hogy miért felejtjük el a Karácsony központját, a legfőbb ajándékot, az Ur Jézus Krisztust? Nincs nekünk kifogásunk a

munkásember igyekezete ellen, hogy ő is megkapja az őt megillető méltó jutalmát munkásságának. Csak az ellen tiltakozunk, hogy mért kell elhanyagolni a lelki dolgokat az anyagiak miatt?

Mennyire igaza volt a Megváltónak, amikor kijelentette, hogy "nem szolgálhatok két urnak — Istennek és a Mammonnak." Amikor valaki a Mammont választja, hogy annak szolgáljon, akkor már nem szolgálhat Istennek. Ha valaki megszereti a pénzt, az nem szeretheti az Istent, mert hamarosan tapasztalni fogja, — hogy a "pénznek szerelme a léleknek gyötrelme." Ez a gyötrelme pedig abban áll, hogy a lélek el lesz hanyagolva, éheztetve s meggyötörve. Mert a lélek vágyakozik Isten után, de a pénz szeretete ezt nem engedi meg. Istent pedig szeretni kellene "teljes szív, teljes lélek, teljes elme és minden erővel." "Keressük először Isten országát és annak igazságát" az adventi napokban s úgy méltóképpen előkészülhetünk Krisztus születésének méltó ünneplésére.

"ISTENNEK BESZÉDE ÉLŐ ÉS HATÓ"

A Zsidókhoz írt levél 4:12-ben, egy fontos kijelentés van a következőkben: "Mert az Istennek beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az izeknek és a velőnek megoszlásáig, és megitéli a gondolatokat és a szívnek indulatait."

A világon még soha nem volt hasonló kijelentés az emberek beszédéről. Az emberi beszéd megzavarhatja a hallgatóságot vagy felbosszanthatja az egyént, ítélkezhetik is, pletykázhat is, de az ítéletkimondás, a végső igazság csak az Isten szavában van. Ezért olyan, mint a kétélű fegyver, ezért élő és ható.

A magvetőről szóló példázatában Jézus nyíltan mondja, hogy a mag az Ige s a magvető az, aki az Igét hinti. A mag, vagyis az Ige, nincs mindenki által elfogadva, amint még soha nem történt meg, hogy minden elvetett szem buza termést hozott volna. "Némely esék az utszélre, a kövesre, vagy a tövisek közé." Ezek részben nem is keltek ki, vagy pedig hamar elszáradtak, vagy idővel elnyomta, megfojtotta a bűnök gaza. De "némely esett a jó földbe" s így lett aratás, lett gazdag termés.

Azok biztatására, akik hintik az Ige magvát, mondjuk, hogy nem mindenki fogadta el azon Ige magvakat sem, amiket Jézus vetett. Pál apostol egyik prédikációja után olvassuk azt a megjegyzést, hogy némelyek hittek, mások kételkedtek. Ez igaz volt a Mester esetében s igaz a tanítvány életében, mert "nem feljebbvaló a tanítvány az ő Tanítójánál s elég, ha a tanítvány olyan lesz, mint az ő Mestere." Minden magvető tapasztalatból tudja, hogy némely mag az ut szélére, a kövesre és a tövisek közé esik. Az ilyenekből nem várhatunk aratást.

De mily megnyugtató az a tudat, hogy

van egy negyedik talaj, van jó föld is. Ne csüggedjünk el tehát, hanem keressük meg azt a talajt, amely befogadja a magot és hoz 30-60, sőt 100-annyit, mint a mennyit belevetettünk. Vessünk hát azzal a reménnyel, hogy "a maga idejében aratunk, ha meg nem restülünk."

Az írott Ige mellett, mely Istennek beszéde és örök igazság, velünk van a "testté lett Ige," maga az Ur Jézus Krisztus. Ő megígérte, hogy velünk lesz minden napon "a világ végezetéig" s így imádkozva énekeljük:

**"Jöjj testté lett Ige, Istennek fegyvere!
Halld meg imánk: Népedet áldjad meg,
Ígédet szenteld meg: Istennek Szellemé,
Óh jöjj közénk!"**

LESZ-E BÉKE?

AMINT E SOROKAT IRJUK, jön az örövendetes hír, hogy már csak 15 szó választja el a Kóréában tanácskozó ellenfeleket a megegyezéstől. Azt is mondják, hogy még soha nem volt a két fél olyan közel egymáshoz, mint ezen pillanatokban. Az a remény, hogy talán karácsonyra elhallgatnak a fegyverek s majd hallgaton néznek farkasszemet egymással a harcoló felek. Mindenesetre megnyugvással vennők tudomásul, ha végre mindkét fél belátná a háboru folytatásának okatlan mivoltát s abbahagynák az ártatlan vérontását s a halált okozó pusztításokat. Azonban félünk attól, hogy a jelen körülmények között legfeljebb arra számíthatunk, hogy a fegyverszünet csak arra lesz jó, hogy mindkét fél mégjobban felkészüljön egy sokkal nagyobb gigászi küzdelemre, a végső leszámolásra. Akkor pedig Isten legyen irgalmas a föld népének.

Megvolna pedig a lehetősége az igazi, a valódi békének, ha az emberiség elfogadná Krisztust, a Béke fejedelmét, Kinek születésének ünneplésére készül a Keresztény világ.

Szüless meg Megváltónk milliók szívében, de mennél előbb a népek vezetőinek szívében, hogy megtalálhassák az igazi békességhez vezető utat.

B.

VÉR TV.-NŐT MEGOPERÁLTÁK

ARRÓL értesültünk a prédikátor konferencián, hogy VÉR Ferencné tv.-nő, — Szövetségünk elnökének neje, sulyosabb természetű operáción ment keresztül. Kérve voltunk, hogy imádkozzunk érte s ezt tesszük ezuton is. Ugyanakkor ajánljuk, — hogy halmozzuk el őt "Get well!" kártyáinkkal; éreztessük vele szemben szeretetünket, megbecsülésünket. — Szerk.

Jézus Krisztus jó vitéze

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

rek bűnös társaságában anélkül, — hogy mint harcost valaki figyelembe venné. Nem mondják még azt sem meg, hová járnak templomba. Persze, az ilyenek még csak közönséges katonáknak sem jók Isten országában; még kevésbé bizonyulnak Jézus Krisztus jó vitézének.

Ez a harcmező azonban a legjobb minden rendű katona részére, hogy kitüntetésekert kapjon, érmekeket szerezzon. Itt lehet a legsikeresebb harcot vívni a Sátán és minden munkája ellen. Itten kell minden eszközzel oda hatni, hogy a lelkek kiszabaduljanak a Sátán hatalmából és meglegyenek mentve Krisztusnak. A Jézus Krisztus jó vitézének zászlaja nem más, mint Királyáé, Krisztusé volt, melyre ez volt felírva: "Menteni, ami menthető!" — "Megtalálni, ami megtalálható!"

III. A jó vitéz jellemzése. — Miatán megértette Istennek hívását, — gyorsan minden földi hivatást mellőzve, siet mindenek felett, ezt teljesíteni. Pál apostol azt mondja: "Nékem még az én életem sem drága, csak hogy elvégezzem az én futásomat." Az apostolok amikor hallották Jézus hívó szavát, elhagyták foglalkozásukat, hajójukat, családjukat s a velük lévő privilégiumot és követték a Mestert, vagyis azt a pályát, melyet Isten jelölt ki számukra. Tisztában vannak vele, hogy az ut nehéz és göröngyös, még sem vehetnek más irányt, csak a saját lelki kárukra.

A katolikus papság, ha Biblia ellenesen cselekszik, rendesen — ezzel menti magát: "Nékünk csak egy törvényünk van s az Rómából jön." Nékünk szintén egy forrás van, ahonnan az utasítást várjuk és az a mi Királyunknak, Jézus Krisztusnak a trónja.

A jó vitéznek minden vágya az ellenség visszaszorítása és az ő csapatjának előnyomulása. A tiroli háttárban történt a következő eset az első világháborúban:

Egy magyar ezred három napos nehéz harc után, az ellenség hadálását teljesen tönkretette s mielőtt

újabb támadásba kezdett volna, az erdőségek egyik tisztján, letelepedett pihenni. A százados a tisztás közepén lévő törzsének vetette hátát és úgy pihent, mikor az ellenség ágyugolyója belecsapott a fába és megölte a századost; de, mielőtt elvérzett volna, minden erejét összeszedve kiáltotta: "Fiuk, előre!"

Ő jó vitéz volt a maga nemében. Krisztus képviselőinek, — a menny nagyköveteinek szintén ilyen álláspontra kell helyezkedni. Ők megszünhetnek a munkában, félre állhatnak, nyugdíjba mehetnek, de az ő életükkel ezt a jelszót kiáltásuk hangosan minden harcosnak a fülébe: "Fiuk előre, mert a mi Királyunkkal győzelmünk biztos."

A lelkielőjáró, a szó szoros értelmében, előjár, mint Pál apostol, ki mert így beszélni a korinthusi testvéreknek: "Legyetek én követőim, mint én a Krisztusé." Ő ugy a korinthusiaknak, mint a többi gyülekezetben levő testvéreknek életével demonstrálta a krisztusi hősiességet.

A jó vitéz értékeli bajtársait. A harcban minden egyesre szükség van. Nem tudják, mikor szorulnak egymás segítségére. Sőt nem csupán az emberi élet drága, hanem az ő oldalukon még a sokkal alsóbbrendű életet is megkímélik.

Valahol az olaszországi hegyek között történt, midőn a kősziklák vonalán készítette el a magyar hadsereg hadállását. Egy katona észrevett egy mezei egeret a kőszikla hasadékából előjönni. Ahelyett, hogy valaki bántotta volna, heteken keresztül közösen etették, még akkor

A jövő évi konvencióról

SZERETETTEL közöljük lapunk olvasóival, hogy a Cleveland, Shaker téri gyülekezet meghívta a jövő évi konvenciót s a prédikatori kar a meghívást Szövetségünk nevében, egyhangulag és köszönettel elfogadta. A konvenció ideje 1952 JUNIUS 25-29. Azok, akik vakációjukat a konvenció idejére akarják kivenni, már most intézkedhetnek munkahelyeiken s így a kellemest összekötheik a hasznossal.

is, midőn az eleség készlete nagyon leapadt. Örültek, hogy élet van körülöttük. Sokkal inkább kell, hogy kooperáljanak egymással Jézus lelki követői, elhívott szolgálói, Isten országának munkásai.

Mégcsak a nemzetek közötti háborúban sem szeretik azokat, akik a harc hevében másoknak rovására megkímélik magukat. Abban a küzdelemben hátulról irányítják a hadvezérek a csatát s van eset, mikor az ezred megtagadja az engedelmességet. Olyan testvértől hallottam a következő esetet, ki szem és fültanuja volt ennek az eseménynek:

Mikor már nagyon éhezett a hadsereg, mert a tábori konyha nem tudott hozzájuk jutni és bele is fáradt a harcba, — odalovagolt a tábornok és elkezdte osztogatni a parancsokat, de senki még a fülét sem mozdította rá. Akkor dühösen rájuk orditva, ezt mondotta: "Nem tudjátok, ki vagyok én?" Egy katona odakiáltva ezt válaszolta: "Nem ismerünk téged, hogy ki vagy! Ezt ismerjük csak — és a századosra mutatott, — mert a csaták hevében ő volt mellettünk és ő harcolt velünk." Erre a tábornok gyorsan elvágtatott, mert attól tartott, hogy komolyabb következményei lesznek a parancs osztogatásnak.

A lelkiezetők szintén sokszor észreveszik azt, hogy nem lehet a népet olyasmire készíteni, amire ők maguk nem szolgáltattak példát. Egyszerűen megtagadják az engedelmisséget és még meg sem mondják miért.

Amerikai Magyar Szövetségünk életében azon lelkimunkások bizonyultak eddig sikeresebb harcosoknak, Krisztus jó vitézeinek, akik a legközönségesebb munkától a legkiváltságosabbig mindenben jó példával vezettek. Az ilyenek kevesebb képzettséggel többre vitték az Ur ügyét, mint mások nagyobb tudással. Tudnék ezen a téren több példával szolgálni.

A lelkiharcban az elszántság nagyon szükséges, azonban ahhoz észszerűség vagy isteni bölcsesség is kell. Vakbuzgósággal fejtelenné válik az ember és sok kárt tesz úgy a saját, mint másoknak az életében.

A háborukban az ilyenek esnek el a leghamarább és a történelem úgy örökíti meg, hogy N. N. hősi halált halt. Jézus másként vélekedik az ilyenekről; csak az éri el a célt és csak az koronáztatik meg, aki szabály szerint harcol.

Krisztus jó vitéze látja a célt, amiért érdemes harcolni. A földi hatalmaknak katonái legtöbb esetben harcolnak az uralkodók nagyobb hatalmáért, kormányrendszerért, avagy a kormánypártért. Mi harcolunk az igazságért, Jézus Krisztusért és embertársaink lelkéért. Ez a legnemesebb harc, amit az ember ez életben vivhat.

IV. A cél nemes, a jutalom nagy.— Az emberek is elismeréssel adóznak a hősöknek, ranggal, éremmel tüntetik ki őket. Hősi halottak emlékére szobrot emelnek, vívmányokkal történelmet írnak. A mi jószágos Atyánk sokkal képesebb kitüntetni a hűségesekeket, mint bárki más.

Elismeréssel is adózik, amidőn így szól: "Jól vagyon jámbor és hű szolgám, kevesen voltál hű, többre bízalak ezután." Nemcsak az élet koronáját adja jutalmul. Ennél sokkal többet. A nagy apostolnak ekként jelentette ki: "Amit szem nem látott, fül nem hallott, ember az ő gondolatába sem vehet, azokat készíttette az Őtet szeretőknek." A hősökre igazi meglepetés vár az örök dicsőségben. Azért ellankadt karjainkat és reszkető térdeinket erősítsük meg, minden erőnket, képességünket szedjük össze és harcoljunk vitézül minden csatamezőn egészen a végig, a legnagyobb diadalig!

FRAZON & YELENİK

ELSŐ MAGYAR
TEMETKEZŐ VÁLLALATA

519 Ontario St.—Buffalo, N. Y.

Frank J. FRAZON, Licensed Mngr.
Albert YELENİK, Unlicensed Assoc.

Gyász esetén hívja fel:
RIV: 1022

Impozáns temetések. Mérsékelt árak!

YOUNG PEOPLE'S DEPARTMENT

THE CORK AND THE WHALE

A little brown cork
Fell in the path of a whale
Who lashed it down
With his angry tail.
But in spite of its blows
It quickly arose,
And floated serenely
Before his nose.

Said the cork to the whale
"You may flap and sputter and frown,
But you never, never, can keep me down;
For I'm made of the stuff
That is buoyant enough
To float instead of to drown!"

Another Great Baptist Church!

Morningside Baptist Church, Dr. James P. Wesberry, Pastor, realized its dream of many years when they entered their beautiful new church on Sunday, October 21. At the morning service, which was televised over WSB-TV, the pastor preached on the subject: "The Place of the Church in the World of Today."

The dedication service was held at three o'clock in the afternoon, the pastor presiding. G. Everett Millican, Chairman of the Building Committee and a leading layman of Atlanta, presented the building to the church. Harold E. Smith, immediate past Chairman of the Board of Deacons, received the building with appropriate remarks. Dr. G. J. Davis, Pastor Emeritus, delivered the dedicatory sermon. The pastor led the congregation in the vows of dedication and the dedication prayer was led by Dr. Arthur Jackson, former Pastor.

Greetings were brought by Dr. James W. Merritt, Executive Secretary of the Georgia Baptist Convention; Dr. James W. Middleton, Pastor of Atlanta's First Baptist Church; and Dr. R. B. Giffen, Executive Secretary of Atlanta Christian Council.

The dedication service was brought to a close with the singing of the Hallelujah Chorus under the direction of the church's Minister of Music, Mrs. Bernard Threatte, with Joseph Ragan, as guest organ-

ist. Dr. Arthur Jackson, — former Pastor, — preached at the evening service.

The new church of French Gothic design dominates a 14-acre hillside tract of land overlooking the city of Atlanta. From the front door one may see for miles around. From the tower one may see Kennesaw and Stone Mountains. The sanctuary seats 900 and the educational plant will care for at least a thousand.

A television room was provided Sunday for the overflow, but in spite of this many people were turned away. A recreational area has already been developed on one of the two hilltops with a Boy Scout Hut, shuffleboard courts, etc., with other developments to follow. The value of the new Morningside Baptist Church property is easily over a half million dollars. The pastor is in his eighth year of service having gone there from an eleven year pastorate at Bamberg, South Carolina.

GOING to church does not make a man a Christian, any more than going to a garage makes him a motor car.

BLESSED is the man who, having nothing to say, abstains from giving us wordy evidence of the fact.

A CABLEGRAM . . . FROM HEAVEN

A MERCHANTMAN who was a Christian was asked to help by a contribution in a certain work of a church. He gladly wrote a \$250.00 check and gave it to the visitor.

At that moment a cablegram was brought in. The merchant read it and looked troubled.

"This cablegram," said he, "tells me that one of my ships has been wrecked and the cargo lost. That makes a difference in my business. I'll have to write you another check..

The visitor understood and handed back the check for \$250.00, and the merchant wrote out another and gave it to him. When he read it he was utterly amazed. It was— for \$1000.00.

"Haven't you made a mistake?"

the visitor asked.

"No," — said the merchant, — I haven't made a mistake." Then with his eyes filling with tears he said, "That cabelgram was a message from my Father in Heaven. It read, "Lay not up for yourselves treasures upon earth."

(From The Evangel)

I'M BILL

ME? I'm Bill. It's what they call me. Times ain't what they were when I was young. I could do a lot more then. Yep, a lot more. I used to be worth quite a bit, too. At least I thought I was. Not worth much now. Guess it doesn't matter.

My face is all wrinkled now. Been around too much, I suppose. Remember the night I spent in Reno, at a gambling place. Thought I had a gay time. Came out pretty well roughed up. Never went back.

I used to go around by myself a lot of the time. Now I can't go very far alone. I team up with some other oldsters like me. Can't even go to the ball game by myself. Or the store, either. I don't go far.

I do go to church by myself sometimes. See Miss Nickel there every time I do. She never amounted to much. They seem to think a lot of her over at church. Children love her. Guess that's the way people are at church; 'small things confound the mighty,' or something like that.

I went to see the preacher the other day. Said he was having a hard time to make ends meet. Told him I couldn't help him much. Take a lot like me to help anybody much now. He was friendly to me, though. Didn't stay with him long. Went down to the grocery store with him. He left me there. Didn't seem to take much with him, when he went back home. Maybe they don't eat much at his house.

I have a lot of time now to sit and think. I've been thinkin' about taxes and high prices of everything. You know, I used to think maybe I'd marry up with Miss Nickel. Maybe I'd be better off. Maybe not. Anyway, I never did marry. I'm still just a single dollar; Dollar Bill to you.

MISSZIÓ MEZŐKRŐL

BRAZILIAI ÖRÖMNAPOK.

AZ ÉNEKIRÓVAL kell szóljunk: "Az egyakarát, az egyindulat, hatalmas művet visz végbe. A Zsoltáriróval mondjuk: "Hatalmasan cselekedett velünk az Ur, azért örvendezünk . . ." — Zsoltár 126:3.

Közeledett már gyülekezetünknek 20-ik évfordulója és imaházunk, — amióta késsen lett, nem volt ujonnan festve. De pénzünk sem volt a festéshez. Egy vasárnap délutáni órában, a Pásztor tv. visszamarasztalta a testvériséget, hogy határozatot hozzunk: "Lesz-e az imaház átfestve vagy nem?" Mindnyájan szeretttük volna szépnek látni az imaházat, de nem tudtuk, honnan vegyük hozzá a költséget. Egyik testvérünk felállt és szólt: "Határozni csak úgy tudunk, ha behozzuk ezt a pénzt külön adakozással — és már hozzá is tette: — én adok 50 dollárt."

A másik szintén: "Én adok 150 dollárt"

TESTVÉRI FELHÍVÁS

KÖZELG a Karácsony, a szeretet ünnepe. Tudjuk, hogy egyeseknek nem szükség figyelmét felhívni a jótékonyásra, azonban a feledékenység emberi tulajdonság s így, ha mégis volnának közösségünkben olyanok, akiket emlékeztetni kell, ugy ezuton kérjük azokat akik megtehetik, hogy juttassunk szeretetbeli adományainkból a mi árváinknak, a szeretetházunk lakóinak és tanulóinknak is.

Ezt a jótéteményt — gyakoroljuk minden évben s így ne feledkezzünk meg a mieinkről. A Biblia mondja: "Mindenekkel jót tegyetek, kiváltképpen pedig a mi hitünknek cselédeivel." Szép dolog másokkal jötenni, de legyenek első a mieink, mert ez az igazság. Mi nem várhatjuk el, hogy mások segítsék a mi árváinkat, öregjeinket s tanulóinkat s azokat nem is segíti senki, ha mi nem segítjük őket. "Akinék füle van a hallásra, hallja" és értse meg. Szeressük és segítsük a mieinket!

A Menház és az árvák részére szánt adományainkat küldjük Rev. Frank VÉR, 818 N. Broadway, Dayton, Ohio címre; míg a misszio iskolai tanuló testvéreknek szánt ajándékainkat, küldjük — a Szövetség pénztárnokához, erre a címre: Rev. Gabriel PETRE, 3508 Chatham ave., Cleveland, Ohio.

és így tovább. Mire vége lett a gyűlésnek, már be lett ígérve az 1,000 dollár, ami szükséges volt a festéshez. (Az itteni valutában egy dollár értéke 20 kruzero, tehát az 1,000 dollár kitészen 20,000 kruzérót.) De, hogy mennyit jelent ez egy oly gyülekezetben, amelynek tagjai munkások, — csak akkor tudjuk mérlegelni, ha tudjuk, hogy egy jó iparos havi 2-2500 kruzérót keres. (100-150 dollár.)

Mindezekért hálások vagyunk az Urnak, mivel megáldott minket és egyesítette népének szívét ez ügyben is. A sok várakozás után ime elérkezett augusztus 5-ike, amelyen ünnepet szenteltünk az Urnak, hogy népét vezette e hosszú 20 éven keresztül. Már a korai 7 óra az imaházban talált, ahol örömek között, hálalt szívvel és könnyes szemekkel énekeltek: "Mily kedves a Te lakhelyed, Urunk, nagy Zebaoth." Pásztor tv. a 147-ik zsoltárt olvasta fel az imaóra alkalmával, kiemelve a 2, 3, 13 és 14-ik verset. Délután imaházunk igen megtelt a tagokkal és látogatókkal, kb. 350-400-an voltunk jelen. Ezen alkalomra meghívott pásztor tv., Dr. Erodice de Queiroz, — a II. Krónika 7: 11-22 verseket olvasta fel és alapigéül a 14-ik verset használta.

Igen áldásos, örömteljes és mély emléket hagyott részünkre ezen vasárnap.

Még az ünnepéllal kapcsolatban, — Nagy István pásztor tv.-ünk felavatásának első évfordulóját is ünnepeltük és ezen alkalomra a bizottsági tagok, egy igenszép töltőtollat adtak át néki emlékül. Az Ur, aki eddig vezette népét a küzdelmek és próbákban, legyen velünk továbbra is, vezesse népét a keskeny uton, az örök Kánaánba fel.

Itt ismertetjük a kedves testvérekkel, gyülekezetünk életét dióhéjban:

Az 1914-es háború következtében, sok magyar család és közöttük több baptista család is, érkezett ki Braziliába, 1924 és 26 között. Egyik része a baptista családoknak, itt maradt Sao Paulóban, több család pedig utat vett innen egy 900 kilométerre eső részen, ahol kolóniát is formáltak Árpádfalva néven. Itt a testvérek gyülekezetet alapítottak, Kelemen Gábor testvér irányítása alatt és — évtizedeken keresztül dolgoztak áldásosan. Másik része a baptistáknak a Ribeirao Preto, Sao Paulótól 330 km.-re eső város környékén ültött sátrát, ahol Balogh Sándor tv. vezette a munkát. Parana államban, Ribeirao Claro városban is letelepedett néhány család, akiket Erdei Imre tv. tartott össze. Ezek a vidéki testvérek később bejöttek az itteni gyülekezetbe. A Sao Paulóban letelepedett baptisták érezték fontosságát annak, hogy a gyülekezet legyen hivatalosan is megalapítva. És így, 1926 szeptember 12-én meg lett alapítva a Magyar Baptista Gyülekezet, 14 taggal.

Ezt a gyülekezetet Törő Sándor vezette, amely még mindig a brazil baptisták kebelében gyűlt össze.

1927-ben Molnár Antal tv. lett alámerítve. Így teltek az évek, de testvéreink mind inkább érezték a szükségét annak, hogy a gyülekezet legyen önálló. Nem ment ez könnyen, de azért a sok ima meghallgatást nyert az Urnál és 1931 augusztus 2-án ünnepi keretek között, önállóvá lett gyülekezetünk, e név alatt: **“Sao Paulo-i Első Magyar Baptista Gyülekezet.”** Amig pásztorunk lett avatva, Erdős Sámuel tv. vezette a gyülekezetet. Egyideig úgy érezték, hogy mostmár minden jól van, de hamar belátták, hogy hiányzik a pásztor. És még ez évben, azaz 1931 dec. 6-án, szintén ünnepélyes keretben, pásztorrá lett avatva Törő Sándor és Molnár Antal tv.

Gyülekezetünk, habár nagyon érezte a hiányát saját imaházának, — mégis több éven keresztül gyűlt még össze a brazil baptisták imaházában oly órákban, amikor ők átengedhették a helyiséget.

Gyülekezetünk ismét nagy és igen jelentős napot ért el, amidőn 1938 október 16-án, saját imaházunkat nyitottuk meg, Isten dicsőségére.

1938-tól 1941-ig Molnár Antal pásztor tv. lent volt a Rio de Janeiroban levő teológiai szemináriumban. Még 1941-ben, nagy fáradozás és erőfeszítés között, a gyülekezet vett egy harmóniumot. 1948-ban még egy győzelmet értünk el az Urbar, amikor gyülekezetünk udvarára egy pásztorlakást építettünk, amelyhez a kedves VÉR FERENC testvérünk hozzájárult 800 amerikai dollárral. Amelyért is az Ur sokasítsa meg rajta az Ő áldását és ezuton is köszönetünket és elismerésünket fejezzük ki vele szemben.

Nem mulaszthatjuk el, hogy Molnár Antal pásztor tv. munkálkodásáról meg ne emlékezzünk, amelyet 1931-től egészen 1950-ig végzett közöttünk, amikor is elutazott Canadába. Kivéve azon időt, amit a Szemináriumban töltött, Molnár tv. 18-éven át dolgozott közöttünk. Kísérje őt Urunknak áldása és a munkáért majd elveszi jutalmát ama nagy napon.

Zárva ezen ismertető sorokat, kívánom, hogy az Ur áldja meg továbbra is gyülekezetünket. Adja Ő, hogy legyen gyülekezetünk igazi fénytorony, amely szórjon világosságot még sok lélek részére, akik a bűn hullámozó tengerén vannak. Hogy még sok lélek találjon igazi boldogságot az Ő lelkének, gyülekezetünkön keresztül.

ERDEI László

ÉRTESITEM

lapunk olvasóit arról, hogy nálam kapható JÁNOS Evangéliuma magyar nyelven, darabonként TIZ centért és a postaköltségért. Megrendeléseket elfogadok e címen: **Rev. L. A. RÉVÉSZ, 5430 University Ave., SAN DIEGO 5., Calif.**

KÜLMISSZIÓI NYUGTÁZÁSOK 1951 jun. 14-től nov. 20-ig.

Lidia Pocsik, Pocahontas, Va.	\$ 4.00
Unyi István, Kipling, Sask, Can. ..	12.00
Özv. Papp Ferencné, Detroit, Mich. .	12.00
Wadsworth, O. Nőegylet	40.00
Kurtz Lajos, Garfield, N. J.	7.00
Salamon István, Trenton, N. J.	12.00
Tóth Julianna, Bridgeport, Conn. ..	12.00
Bartha Eszter, Bridgeport, Conn. ...	5.00
Id. Molnár Lajosné, Bridgeport, Conn.,	10.00
Bütti Pál, Lorain, Ohio	5.00
Gáncs Sándor, Star City, W. Va. ...	25.00
Forró István, Utica, Mich.	12.00
Balogh István, Los Angeles, Cal. ...	12.00
Fekete Ilona, Beaver Falls, Pa. ...	5.00
Los Angeles Első Magyar Baptista Gyülekezet	25.00
Los Angeles Első Magyar Bapt. Vas. Iskola	15.00
Fancsal Dénes, Los Angeles, Cal. ...	5.00
Muha János, Los Angeles, Cal.	6.00
Varga Károlyné tv.-nő, Los Ang. ...	4.00
Id. Hotya P. tv.-nő, Los Angeles ..	1.00
Zih Károly és neje, Los Angl. ...	24.00
Megyessy Istvánné, New Brunswick	5.00
Pomázi János, So. Norwalk, Conn. ...	20.00
So. Norwalki Bapt. Nőegylet ...	10.00
Szakács János, Bender, Sask, Can. ...	6.00
Kish Róza Hillsboro, Ore.	12.00
Puskás János, Wallaceburg, Can. ...	12.00
Elyria, O. M. Bapt. Nőegylet	10.00
Kulcsár Ferenc, Detroit, Mich. ...	12.00

Összesen: \$ 340.00

Diakónus konf.-i gyűjtés argentinai bibliákra	\$68.00
Bütti Pál Lorain, O. (Bibliára) ...	5.00
Kish Róza, Hillsboro, Ore. (Bibliára)	5.00
Megyessy Istvánné New Brunswick N. J. (Árváknak)	5.00
Fekete Ilona, Beaver Falls, Pa., előfizetés az Ev. Hírnökre	2.50
Puskás János, Wallaceburg, Can. (Irodalomra)	10.00

Összesen: \$ 95.50

Pál apostol írja: “A jókedvű adakozót szereti az Isten.” Én teljesen megvagyok győződve arról, hogy a fent megnevezett testvérek, mind jókedvűen adakoztak. Azt is hiszem, hogy Isten is szereti őket és pedig azért, mert ők is szeretik a jó Istent és az Ő munkáját. Az Efezusi lev. 5:5, a fősvénységet, a bálványimádással köti össze. Én nem hiszem, hogy egy is lenne a hívők táborában, aki a pénzt, mint bálványt imádná; csak éppen egy kis nemtörődomség csuszott be a szívekbe és ezért jön össze oly lassan a hívők “ezres tábor.” Hiszem, hogy minden igazán hívő lélek megérti, hogy néki van hivatása, meg látása és, ha lassan is, de a jövő konvencióig, mint egy csokrot, összekötve vihetem a hívők neveit a konvencióra.

Jézus azt mondta az Ő tanítványainak:

“Emeljétek fel a ti szemeteket.” Nem a fejeteket, mert akkor csak az orrunkig látunk és nem Argentínáig.

A jó Isten gazdag áldását és boldog karácsonyt kíván:

SZASZ János, 1619 Edwards N. E. CANTON, OHIO

— Doktor ur, ha szabad kérdeznem, ön ember- vagy állatorvos?

— Attól függ, hogy kihez van szerencsém.

— Igazán? Azt nem hittem volna, hogy mind a kettőhöz ért.

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI: AZ AMB. SZÖVETSÉG

pénztárnoka:

Rev. PETRE GÁBOR
3508 Chatham Ave.
Cleveland 13, Ohio

MENHÁZ ÉS ÁRVAÜGYI

pénztárnok:

REV. FRANK VÉR
818 N. Broadway Ave.
Dayton, Ohio
Phone: MEIrose 2061
Res. Phone: ADam 1019

IRODALMI ÜGYKEZELŐ ÉS

pénztárnok:

Rev. JOHN PETRUSAN
357 Alpine St.
PEPTH AMBOY, N. J.

NŐI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Helen ZIH
Franklin Rd., Colonial
Gardens
New Brunswick, N. J.

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal

a magyarság szolgálatára!

Telefon: MEIrose 3075-3076
3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

SZILÁRD, MEGBIZHATÓ
demokratikus betegsegélyző és életbiztosító társulat, amelyhez mindenki bizalommal fordulhat

RAKÓCZI SEGÉLYZŐ EGYLET

624 Bostwick Avenue
BRIDGEPORT, CONN.